

ת"פ 30409/05/22 - מדינת ישראל נגד אשר כנפו, יותם כרמל אשכנזי

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 30409-05-22 מדינת ישראל נ' כנפו ואח'

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות משטרת ישראל

נגד

הנאשמים: 1. אשר כנפו

2. יותם כרמל אשכנזי

בשם המאשימה: עו"ד חן נחמני

בשם הנאשמים: עו"ד איתן און

גזר דין

הנאשם 2 (יליד 1991) נשוי לבתו של הנאשם 1 (יליד 1965). הנאשמים הורשעו בהתאם להודאתם בעבירות המיוחסות להם בכתב אישום מתוקן, והופנו לשירות המבחן ללא הסכמות עונשיות בין הצדדים.

כתב האישום

1. מכתב האישום המתוקן עולה כי עובר ליום 5.10.21 שכר הנאשם 1 בית ברחוב אהרונוביץ 66 בנתניה.

אישום מס' 1: החל מיום 5.10.21 ועד ליום 2.5.22 הקימו הנאשמים בצוותא מעבדה לגידול סם מסוכן מסוג קנאביס, בה החזיקו 46 אדניות, 40 מנורות, מדי טמפרטורה, מזגנים, מאווררים, כבלי חשמל וחומרי דישון. הנאשם 1 גידל 10,075 שתילים של סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל כולל 8.46 ק"ג נטו. הנאשם 2 סייע לנאשם 1 במתן הוראות כיצד לגדל את השתילים, בעוד האחרון תחזק בפועל את המעבדה. בגין אישום זה הורשע הנאשם 1 בעבירות גידול

עמוד 1

וייצור סמים מסוכנים, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים); החזקת חצרים, לפי סעיף 9 (א) ו-(ד) לפקודת הסמים; החזקת כלים להכנת סם לא לצריכה עצמית, לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים. הנאשם 2 הורשע בסיוע לעבירות הנ"ל, קרי, באותן הוראות חיקוק בתוספת סעיף 31 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

אישום מס' 2: במהלך החודשים נובמבר 2021 עד מאי 2022 ביצע הנאשם 1 ריבוי עסקאות אחרות בסמים, והנאשם 2 ביצע עסקה אחרת יחידה, בכך שהכינו מגשים של מאות שתילי סם מסוג קנאביס לאחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה, תמורת תשלום שאינו ידוע במדויק למאשימה. בגין אישום זה הורשע הנאשם 1 בריבוי עבירות עסקה אחרת בסם, לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים, ואילו הנאשם 2 הורשע בעסקה אחרת יחידה.

תסקירי מבחן

2. הוגשו שלושה תסקירים לכל אחד מהנאשמים. עיקריהם יובאו להלן. נאשם 1: בן כ-59, גרוש ואב ל-4 ילדים, עובד מאז חודש מרץ 2023 במתנ"ס במגרש הכדורגל בקצרין. הוריו התגרשו בהיותו פעוט, התגוררו בשני קצוות הארץ, והוא התגורר לסירוגין אצל שניהם לתקופות ממושכות. הנאשם תיאר מערכת יחסים מורכבת עם הוריו. הוא נשר בגיל צעיר ממערכת החינוך (לאחר שבע שנות לימוד), אך בהמשך השלים 12 שנות לימוד במסגרת שירות צבאי מלא בצה"ל כחייל מקא"מ. לדבריו, חווה אירועים טראומטיים במהלך מלחמת לבנון הראשונה. לאחר שחרורו עבד בתחום התברואה וכאיש אחזקה, ובהמשך כעצמאי. בגיל 24 נישא לרעייתו הראשונה ואם שלושה מילדיו, והתגרש בחלוף כ-12 שנים. בהמשך ניהל מערכת יחסים משך כ-20 שנים, ממנה נולדה בתו הצעירה. לטענתו, הפרידה מזוגתו הותירה אותו בחובות כספיים כבדים, אשר עמדו ברקע לביצוע העבירות. כיום הוא מצוי בקשר זוגי. הנאשם נעדר הרשעות קודמות, שלל שימוש בחומרים ממכרים, ובדיקות שתן שנתן נמצאו נקיות.

הוא קיבל אחריות מלאה על העבירות בהן הורשע, הביע חרטה על מעשיו, ותובנה באשר לחומרתם. לטענתו, בעקבות קריסת העסק נכנס לחובות, חווה משבר, וחפץ דרך להרוויח "כסף מהיר". משכך פנה לגידול קנאביס, כשלשם כך עזב את עבודתו כשליח, ושכר את הדירה בנתניה בה התגורר וגידל קנאביס. לדברי הנאשם, הוא למד באמצעות האינטרנט כיצד לגדל סמים, ומשהדבר לא עלה בידו, פנה לנאשם מס' 2 כדי שסייע לו. לטענת הנאשם, הוא היה מודע בזמן אמת לכך שמעשיו אסורים, אך בשל המצוקה בה היה נתון, פעל מתוך שיקול דעת פגום. עוד טען, כי בדיעבד הוא מבין שהיה עליו לפנות לקבלת עזרה, אך התבייש לעשות זאת.

במסגרת צו פיקוח מעצרים השתלב הנאשם בקבוצה טיפולית שנועדה לעוברי חוק בתחום הסמים. הוא הגיע לכל המפגשים, וגילה מחויבות לתהליך. בחודש פברואר 2024 השתלב בטיפול רגשי מטעם קופת החולים, שיחה שבועית בת שעה באמצעות היוועדות חזותית. נכון ליום 4.4.24 השתתף הנאשם בשישה מפגשים מתוך חמישה עשר להם הוא זכאי. לדברי המטפל, הנאשם משתף באופן אותנטי בתכניו, ומצלח לבחון את התנהלותו ובחירותיו. עוד העריך, כי הנאשם מבין את חומרת העבירות בהן הורשע, חווה רתיעה מהסנקציות שהוטלו עליו, והפנים את חשיבות הגבולות והציות לחוק. עדכון מגורמי הרווחה בקצרין העלה, כי הנאשם מועסק במחלקת הכדורגל במתנ"ס בהיקף משרה חלקי, ובנוסף - כך הנאשם - הוא מקבל קצבת הבטחת הכנסה. קצינת המבחן העריכה כי נשקפת מהנאשם

מסוכנות נמוכה להישנות התנהגות עבריינית, וכי מיצוי הדין והשתת מאסר בפועל לתקופה ארוכה עלולים לפגוע בו משמעותית ולהביא לנסיגה בתהליך השיקומי, בפרט לנוכח גילו ומצבו הבריאותי. משכך המליצה להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה, ולהסתפק בעונש מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות.

3. נאשם 2: בן כ-32, נשוי ואב לפעוטה, מתגורר במושב אניעם. הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית, ולו 3 אחים. הוריו התגרשו בהיותו כבן 10. הוא השלים 11 שנות לימוד, אם כי לדבריו, נשירתו מבית הספר התרחשה באופן סמוי מספר שנים קודם לכן, כשנאלץ לעבוד על מנת לסייע לאמו לפרנס את המשפחה. הנאשם התגייס לצה"ל, אך פרש בחלוף חודשים אחדים, לדבריו, בשל קשיים כלכליים וכן על רקע שימוש בסמים במסגרת הצבאית. הוא עבד תקופה מסוימת עם אביו ואחיו בחקלאות, אך העסק כשל. את רעייתו הכיר לפני כשמונה שנים, ולדבריו השניים מנהלים זוגיות טובה ויציבה. לפני כארבע שנים הקימו עסק פרטי של מעון יום לילדים, אותו סגרו בעקבות מעצרו של הנאשם. לאחר ששוחרר ממעצר, עקרו בני המשפחה לצפון הארץ, שם השתלב הנאשם בעבודה כשכיר במוסך, ולאחרונה פתח מוסך בשותפות עם אחיו הצעיר ממנו.

לדברי הנאשם, בגיל 16 החל לצרוך סמים מסוג קנאביס, הפסיק כשהיה משולב בשירות המבחן לנוער, ובהמשך חזר לצריכת סמים ומעורבות חברתית שולית. בשנת 2013 הופנה ליחידה לטיפול בהתמכרויות, אך לא התמיד בטיפול. בתקופה שקדמה למעצרו, צרך לדבריו קנאביס בתדירות שבועית ובהיקף נכבד. מגיליון הרישום הפלילי עולה כי לנאשם שתי הרשעות בתחום הסמים, מהשנים 2014 ו-2021.

במהלך מעצרו שולב הנאשם בקבוצה לעצורי בית, הגיע בזמן והשתתף באופן פעיל. הוא הודה בעבירות המיוחסות לו, והביע חרטה ואכזבה מעצמו. לטענתו, על רקע מתחים עם אביו בעקבות סגירת העסק המשותף, וכתוצאה מתחושות בדידות ועלבון, כמו גם בשל צורך כלכלי, התנהג באופן פורץ גבולות. הנאשם הביע בוושה על מעשיו, וטען כי הוא מבין שהתנהג באופן ילדותי, חסר אחריות וללא הפעלת שיקול דעת. לדבריו, התהליך המשפטי והנזק שהסב לבני משפחתו, גרמו לו לתחושת רתיעה.

בחודש אוקטובר 2023 השתלב הנאשם ביחידה לטיפול בנפגעי התמכרויות בקצרין, הגיע למפגשים באופן רציף, ושיתף פעולה כנדרש. במקביל עמד בקשר עם שירות המבחן. בדיקות שתן שנתן נמצאו נקיות. הוא הביע חרטה על החלטותיו, שיתף באשר להבנתו את הסיכון בחזרה לעולם העברייני וצריכת קנאביס, ולמד אודות מצבי סיכון ודרכים להימנע מהם. לדבריו, הוא מונע מרצון לשמור על התא המשפחתי, להיות נוכח ומשמעותי כהורה וכבן זוג, ולשמור על העסק המצליח שהקים לאחרונה. הנאשם הביע רצון להמשיך בטיפול פרטני, במטרה לאפשר לו לשמור על ניקיונו מסמים. לנוכח התרשמותה של קצינת המבחן משיתוף הפעולה של הנאשם בטיפול, לקיחת אחריות על העבירות שביצע, ונכונותו לעבור שינוי, ועל רקע הערכתה כי ככל שיתמיד בטיפול הוא יפיק ממנו תועלת ותפחת המסוכנות הנשקפת ממנו, המליצה להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה, ולגזור את עונשו למאסר בפועל שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש

4. בפתח ישיבת הטיעונים לעונש ביקש ב"כ הנאשמים להפנותם לממונה על עבודות שירות. לאחר שנשמעו הערות בית המשפט, בחר לשמור בקשתו לטיעונים גופם. ב"כ המאשימה עמדה על חומרתן של העבירות שביצעו הנאשמים, התכנון המוקדם והמוקפד, כמות השתילים שנתפסו, המלמדת על פוטנציאל הרווח ומידת הסיכון. השניים הקימו מעין עסק משפחתי מפוקפק, שנועד להשיא להם רווחים. היא הפנתה לפסיקה להמחשת מדיניות הענישה, וביקשה לקבוע את מתחם העונש לנאשם 1 בין 36-54 חודשי מאסר בפועל, ולנאשם 2 בין 20-48 חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם 1 כפי שעלו מתסקירי המבחן, הודאתו והיעדר הרשעות קודמות, כמו גם שיתוף הפעולה בטיפול, ביקשה לגזור את עונשו בתחתית המתחם, ל-36 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי, קנס, פסילת רישיון הנהיגה בפועל ועל תנאי. בעניינו של הנאשם 2 הוגש גיליון רישום פלילי (עת/1). לחובתו שתי הרשעות קודמות ורלוונטיות, בגין האחרונה בהן תלוי נגדו מאסר מותנה בר הפעלה בן 4 חודשים (עת/2). מכאן, ביקשה לגזור את עונשו ל-28 חודשי מאסר בפועל, כולל הפעלת המאסר על-תנאי, להפעיל פסילת רישיון נהיגה מותנית, ועליהם להוסיף מאסר על-תנאי, קנס, ופסילת רישיון הנהיגה בפועל ועל-תנאי. כן ביקשה להכריז על הנאשמים כסוחרי סמים, ולחלט את הכספים ומכשירי הטלפון המפורטים בבקשת החילוט בסיפא לכתב האישום.

5. בהתייחסותו לחומרת העבירות ביקש ב"כ הנאשמים ליתן משקל בכורה למשקל הסמים, במובחן מכמות השתילים. חישוב פשוט מגלה כי סם במשקל כולל של 8.4 ק"ג בחלוקה לכ-10,000 שתילים, מביא לתוצאה לפיה משקלו של שתיל בודד נופל בממוצע מגרם אחד. לשיטת ההגנה, המשמעות היא שכל שתיל שווה ערך לעלה אחד, ובמצב דברים זה, הפרמטר של כמות השתילים פחות במידה ניכרת מזה של משקלם הכולל. לתמיכה בטענתו הפנה לת"פ (שלום ת"א) 8677-07-21 מדינת ישראל נ' גולן (2.11.22), לא פורסם, להלן: ענין גולן), וכן לת"פ (נתניה) 58944-08-21 מדינת ישראל נ' חג' (24.1.24, להלן: ענין חג'). אשר לאישום השני, הואיל ומדובר בעסקה אחרת ולא בעבירת סחר, הרי שאין אינדיקציה לכך שהנאשמים קיבלו בפועל תמורה כספית בגין הכנת מגשי הקנאביס, אם כי אין חולק על כך שהעבירות בוצעו מתוך ציפיה לקבל את תמורתן. עוד ביקש לערוך הבחנה בין הנאשמים בשני האישומים - כך שבאישום הראשון הנאשם 2 הורשע כמסייע לנאשם 1, ובאישום השני הנאשם 2 ביצע עבירה אחת של עסקה אחרת, בעוד הנאשם 1 הורשע בריבוי עבירות.

ב"כ הנאשמים ביקש לקבוע לכל אחד מהנאשמים מתחם ענישה שתחתיתו בעונש מאסר בפועל שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות, כשבעניינו של הנאשם 2, שחלקו נמוך יותר, ביקש לקבוע את תחתית המתחם במספר חודשי מאסר בודדים לריצוי בעבודות שירות. לחלופין, ביקש להתחשב בנסיבותיהם האישיות של הנאשמים ובהמלצות שירות המבחן, ולסטות לקולה מהמתחמים באופן שיאפשר לנאשמים לרצות עונשם בעבודות שירות. לתמיכה בבקשתו הפנה לאסופת פסקי דין, בהם מצאו בתי המשפט לחרוג לקולה ממתחמי העונש משיקולי שיקום.

הנאשם 1 - בן 60, חי חיים נורמטיביים, והאירוע חריג לאורחות חייו. מעצרו וההליך הפלילי שבעקבותיו גרמו לו לטראומה. בסמוך לשחרורו ממעצר לקה בלבו, נותח בניתוח מעקפים והשתלת קוצב לב (הוגש תיעוד רפואי - ענ/1). הנאשם משתתף בהצלחה בהליך טיפולי בשירות המבחן, מצא עבודה, נתון בזוגיות חיובית ותומכת. המלצת שירות המבחן ראויה ומבוססת, ומשכך ביקש לאמצה.

הנאשם 2 נרתם לטיפול, ועבר הליך שיקומי מרשים. אמנם, מדובר במי שביצע את העבירות מושא ההליך דגן

חודשים אחדים לאחר שהורשע בהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, אלא שהנאשם היה מכור שנים רבות לקנאביס, ורק בעקבות מעצרו כאן השכיל לשנות מדרכיו. הנאשם נישא, הוא אב לשני פעוטות, מנהל זוגיות יציבה, מפרנס את משפחתו בעבודה פיזית בעסק עצמאי שהקים. הנאשם חדל להשתמש בסמים, ובדיקות שנתן נמצאו נקיות כולן. הוא קם מדי בוקר לעמל יומו, שב לביתו ומטפל בילדיו. המדובר בשינוי קיצוני של אורח חייו, אשר קודם לכן סבב סביב צריכת קנאביס. עוד ביקש לתת משקל לאופן בו הנאשם ומשפחתו הצעירה עקרו את חייהם לצפון הארץ, בהתנתקות מהסביבה בה חיו שנים רבות. גם בעניינו של הנאשם 2 ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן.

6. לדברי הנאשם 1, הוא ביצע "טעות גדולה", עליה שילם בבריאותו. הוא סיפר כי הוא עובד כמנהל מתחם ליגת הנוער במגרש הכדורגל בקצרין, והתחייב לא לבצע עבירות נוספות.

הנאשם 2 שיתף כי "עברתי שנתיים די אינטנסיביות". לדבריו, הפסיק לחלוטין להשתמש בסמים, נולד לו ילד שני, והוא עובד מן הבוקר עד הצהריים, אז הוא אוסף את בתו מהגן, מטייל עמה במושב, ונהנה מחיי משפחה וחברה. חייו כיום מהווים שינוי מהותי לעומת דרך חייו הקודמת, מסלול "הכי יציב שהיה לי בחיים", והוא הביע תקווה להימנע מעונש מאסר, שיקלקל את שבנה.

דיון

7. מערכת אכיפת החוק נאבקה מזה שנים בבעיית הסמים המסוכנים על שלל מופעיה - גידול, סחר, החזקה, הספקה, ייבוא ועוד. עבירות אלו מסכנות את שלומו של הציבור ובריאותו, מגבירות את הפשיעה בהיותן זרז לביצוע עבירות נוספות, ומסבות נזקים לכלכלה ולחברה: "עבירות הסמים הפכו זה מכבר לנגע הפוגע בציבור המשתמשים ובחברה בכללותה, ויש לעשות הכל על מנת למגרן ולעקרון מן השורש, גם בדרך של ענישה קשה ומחמירה" - רע"פ 6869/17 יבגני פילברג נ' מדינת ישראל (11.9.17).

כתב האישום שלפנינו חריג לחומרה, כשכרוכות בחובו באישום אחד עבירות גידול וייצור סמים בהיקף נרחב - כ-10,000 שתילי סם מסוג קנאביס, ובאישום נפרד נגד אותם הנאשמים - פעילות המשך שנועדה לאפשר את הפצת הסמים שיוצרו במעבדה - עסקאות אחרות במסגרתן הכינו הנאשמים ללקוחותיהם מגשים ובהם מאות שתילי קנאביס. דומני שמעטים כתבי האישום שהוגשו עד כה בשילוב עבירות כזה או דומה לו. עיון בפסקי הדין הרבים שהגישו הצדדים, מגלה כי רובם ככולם עוסקים במעבדות לגידול סמים, ובאף לא אחד מהם הורשע נאשם בעבירות המשך הקשורות בהפצת תוצרי המעבדה, מסוג סחר בסם/עסקה אחרת בסם/הספקת סם.

הגידול - אישום מס' 1

8. הנאשם 1 ציין בפני קצינת המבחן, כי התגורר בדירה בה גידל את הסמים. בהיעדר טענה לסתור, אקבל את טענתו. ברם, כמות השתילים העצומה שגידל, כ-10,000, והציוד הרב שהחזיק במקום, והכל בסיועו של הנאשם 2, נתונים אלו מלמדים על השימוש העיקרי לו נועדה הדירה - מעבדה משוכללת לייצור סמים, מתוך מטרה להפיק מהם

רווח כספי, מבלי להתחשב בנזק העצום שהנאשמים גורמים במעשיהם לציבור.

בהתחשב ביחס בין כמות שתילי הקנאביס שנתפסו לבין משקלם (כ-10,000 שתילים במשקל כ-8.4 ק"ג נטו, קרי, כ-0.84 גרם לשתיל), ביקש ב"כ הנאשמים ליתן את ממד הבכורה למשקלו הכולל של הסם, מבלי לייחס חשיבות לכמות החריגה של שתילים שנתפסו. רצונה של ההגנה להתמקד בנתונים החמורים פחות, מובן מאליו, אך על בית המשפט מוטלת החובה לבחון את התמונה הכוללת. משקלם הממוצע של השתילים מלמד, כי המעבדה נתפסה בשלב מוקדם של מחזור הגידול. כמות השתילים העצומה מלמדת על פוטנציאל הפקה רב, וכפועל יוצא מכך, מידת הסיכון לציבור, וההכנסה שעתידיים היו הנאשמים להפיק כתוצאה מפעילותם העבריינית.

ראו עפ"ג (מחוזי ב"ש) 6525-09-21 גל סבן נ' מדינת ישראל (15.12.21, להלן: ענין סבן). המערער הורשע בהתאם להודאתו בגידול 1,136 שתילי סם מסוג קנאביס במשקל כולל של 15 ק"ג, החזיק ציוד רב וכלים, וכן סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 1.2 ק"ג נטו שלא לצריכתו העצמית. בית משפט השלום קבע את מתחם העונש בין 24-48 חודשי מאסר בפועל, וגזר עליו 27 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור (למעט באשר למשך פסילת רישיון הנהיגה), בקובעו, בין השאר, כי: "משקל הסם בעת תפיסת השתילים, לבדו, אינו משקף בצורה ממצה את רכיב כמות הסם - המהווה מדד חשוב לאמידת חומרת עבירת סמים. יש להעמיד לצדו את הנתון הנוגע למספר השתילים, היכול ללמד על כמות הסם שניתן היה להפיק מהשתילים בעת הבשלתם, ולשמש מדד למידת הפגיעה שיכלה להיגרם ממעשה העבירה".

בענינו משקל הסמים הכולל עומד על כמחצית מזו שנתפסה בענין סבן, אך כמות השתילים גדולה לאין ערוך (פי 9 לערך). מכאן, האישום הראשון - הוא לבדו חמור יותר מהעבירות בענין סבן, למצער באשר למבצע העיקרי - הנאשם 1.

9. ב"כ הנאשמים הפנה, כמעין נקודת מוצא בכל הנוגע לקביעת מתחמי העונש, לגזרי הדין שניתנו בענין גולן ובענין חג'ג'. עיון בגזרי הדין מגלה כי אלו מתיישבים יותר עם עמדתה העונשית של המאשימה מזו של ההגנה [במאמר מוסגר: שניהם ניתנו בידי הערכאה הדיונית - בית משפט השלום, מבלי שנבחנו בידי ערכאת הערעור].

ענין גולן: גידול 5,696 שתילי סם מסוג קנאביס במשקל 5,078 גרם, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית - קנאביס במשקל כולל 1,265 גרם וחשיש במשקל 100 גרם, והחזקת כלים להכנת סם לא לצריכה עצמית. בניגוד לטענת ההגנה, כי אין לייחס משמעות לכמות השתילים, בית המשפט הסכים עם המאשימה, בקובעו כי "כמות השתילים היא נסיבה לחומרה...". נקבע מתחם עונש בין 9-24 חודשי מאסר בפועל. בענינו כמות השתילים כמעט כפולה, ומשקלם אף הוא גדול במידה ניכרת, ויש לתת לכך ביטוי בקביעת מתחם העונש.

ענין חג'ג': גידול 916 שתילי סם מסוג קנאביס במשקל כולל כ-9 ק"ג, החזקת חצרים והחזקת כלים להכנת סם לא לצריכה עצמית. נקבע מתחם עונש בין 8-24 חודשי מאסר בפועל. גם במקרה זה התחשב בית המשפט בכמות השתילים, בקובעו כי "...כמות השתילים הגדולה מלמדת הן על הנזק שצפוי היה להיגרם בשל זליגת הסמים לציבור

המשתמשים הפוטנציאליים, והן על הרווח שעתיד היה הנאשם להפיק ממכירתם של הסמים" (פסקה 50). לטובתו של הנאשם התחשב בית המשפט בקביעת המתחם, בכך ש"הנאשם הוא זה שפעל בעצמו וביוזמתו לסיכול המיזם העברייני שהקים במיטב כספו, משום החרטה הכבדה שחש עקב מעשיו האסורים". נקבע כי מידת אשמו מופחתת, בין השאר כדי לתת תמריץ לעבריינים להפסיק את תוכניתיהם באיבן. בעניינו משקלם הכולל של הסמים דומה, אך כמות השתילים עולה פי 11 לערך, והעבירות הופסקו בעקבות פעילותה של משטרת ישראל, ולא מחמת חרטה של הנאשמים. היינו, אף גזר הדין בענין חג'ג' איננו מתיישב עם עתירת ההגנה לעונש.

10. עוד באשר למדיניות הענישה בעבירות גידול סמים, ראו פסקי הדין שלהלן:

רע"פ 513/21 עידן יהושע נ' מדינת ישראל (4.3.21) (הוגש ע"י המאשימה). 60 שתילי קנאביס במשקל 10 ק"ג אשר גודלו במחסן, והחזקת ציוד לגידול. נקבע מתחם 6-24 חודשי מאסר ממנו חרג בית משפט השלום לקולה, וגזר על המבקש של"צ, צו מבחן ועונשים נלווים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, קבע כי הרף התחתון שנקבע אינו משקף את מדיניות הענישה הראויה המחייבת מאסר בפועל לתקופה משמעותית, והעמיד את העונש על 10 חודשי מאסר בפועל, לאחר שחרג לקולה מהמתחם משיקולי שיקום. הבקשה לרשות ערעור נדחתה.

רע"פ 2870/18 ניר כהן נ' מדינת ישראל (11.6.18) (הוגש ע"י המאשימה). גידול 286 שתילי קנאביס במשקל 2.850 ק"ג נטו, החזקת 542.6 גרם קנאביס שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים לגידול סמים. בית משפט השלום קבע את מתחם העונש בין 6-24 חודשי מאסר בפועל, וגזר את עונשו של המבקש בתחתית המתחם, ל-6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המשיבה, קבע כי המתחם איננו משקף את הענישה הנוהגת, והעמיד את עונשו של המבקש על 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל. הבקשה לרשות ערעור נדחתה.

רע"פ 666/20 רון עמרם נ' מדינת ישראל (3.2.20). גידול בשתי מעבדות של מעל 100 שתילי קנאביס במשקל כ-10 ק"ג, וסם שחולק לשקיות במשקל כולל כ-1.7 ק"ג. בית משפט השלום קבע את מתחם העונש בין 15-36 חודשי מאסר בפועל, חרג ממנו משיקולי שיקום, וגזר על המבקש שנת מאסר בפועל. ערעורו על חומרת העונש נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

רע"פ 7906/19 אברהם אדרי נ' מדינת ישראל (3.12.19). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בסיוע לגידול סמים, סיוע להחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, וסיוע להחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית. המבקש ושניים נוספים קשרו קשר להקמת מעבדה לגידול סמים, ואחר חתם בסיוע המבקש על חוזה לשכירת "האנגר" בן שתי קומות. מיום 2.2.16 עד יום 29.12.16 הקימו אחרים בהאנגר, בסיועו של המבקש, מעבדה לגידול סם מסוג קנאביס. ביום 29.12.16 נתפסו במקום 1,494 שתילי סם וסם בתפוזרת מסוג קנאביס במשקל כולל 17.4 ק"ג. בית משפט השלום קבע את מתחם העונש בין 6-18 חודשי מאסר בפועל, וגזר על המבקש שנת מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המבקש, קיבל את ערעור המשיבה, והעמיד את עונשו של המבקש על 18 חודשי מאסר בפועל, תוך שקבע, בין השאר, כי נוסף על כמות הסם שנתפסה, "ראוי היה להביא בחשבון גם את גודל המעבדה וכמות שתילי הסם שנמצאו, אשר בניגוד הופך המקרה דנן ל"בעל חומרה יוצאת דופן". הבקשה לרשות ערעור נדחתה.

רע"פ 1787/15 אדי עמר נ' מדינת ישראל (24.3.15). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בגידול סמים, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית, לאחר שבחיפוש בבית מגוריו נמצאו 9 שתילי סם מסוג קנאביס במשקל כ-4.4 ק"ג, ובנוסף נתפסו כלים לייצור הסמים וסכומי כסף נכבדים. בית משפט השלום גזר את עונשו ל-8 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם הבקשה לרשות ערעור.

עסקאות אחרות בשתילי קנאביס - אישום מס' 2

11. כאמור, כתבי אישום העוסקים במעבדות לגידול סמים, מובחנים ונפרדים בד"כ מאלו שעניינם עבירות סחר בסמים, ובמובן זה, כתב האישום דנן חריג בחומרותו. למרבה הפליאה, הצדדים לא הגישו פסקי דין בעבירות סחר בסמים, הדומות במהותן ובחומרותן לעבירות של עסקה אחרת בסם, ואת שהחסירו הצדדים ישלים בית המשפט.

בכל הנוגע לחומרותן של עסקאות בסמים "קלים", ראו בש"פ 6789/21 מדינת ישראל נ' שצ'רבקוב (17.10.21, פסקה 13):

כפי שכבר צוין בפסיקת בית משפט זה, דומה כי השתרשה בעת האחרונה תפיסה שגויה, לפיה סם הקנביס הוא בגדר "סם קל", באופן המפתה גורמים שונים להפוך למעורבים בייצורו והפצתו. "ברם, סחר בסמים הוא סחר בסמים. ידע כל מי שמהרהר בדרכים לעשיית כסף קל, כי מדיניות הענישה לא השתנתה, ובית המשפט רואה בחומרה עבירות של סחר והפצה של סמים מסוכנים, גם סמים 'קלים', תוך הטלת ענישה משמעותית ומרתיעה. צרכנים ומשתמשים - ראו הוזהרתם" (ע"פ 2596/18 זנזורי נ' מדינת ישראל (12.8.2021)).

ראו גם רע"פ 8695/19 פסו נ' מדינת ישראל (5.1.20, להלן: ענין פסו): "בית משפט זה שב והדגיש כי על מדיניות הענישה בגין סחר והפצה של סמים מסוכנים, ובכללן סמים הנחשבים כ"סמים קלים", להיות מרתיעה ומשמעותית, וכי יש לראות בחומרה ניסיונות לעשיית רווח כספי באמצעות סחר בסמים אלה".

12. למדיניות הענישה בעבירות סחר בקנאביס, ראו פסקי הדין שלהלן:

רע"פ 2302/22 חסיד נ' מדינת ישראל (6.4.22). החזקת 140 גרם קנאביס, ו-15 אישומים בגין מכירת קנאביס ל-15 לקוחות לרבות קטינה אחת, במסגרת למעלה מ-50 עסקאות במשך יותר משנה ומחצה. בית משפט השלום איזן בין המלצות שירות המבחן, ההליך הטיפולי הראשוני שעבר המבקש וחומרת מעשיו. נקבעו ארבעה מתחמי ענישה, ועונשו של המבקש נגזר בשליש התחתון ל-24 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערעורו נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

ענין פסו (לעיל). 29 עבירות סחר בקנאביס ל-29 רוכשים שונים, במשקל שנע בין 1-10 גרם לעסקה. סה"כ

53 מכירות, 178 גרם, תמורת 16,450 ₪. כן נתפס המבקש מחזיק 5 גרם קנאביס ומשקל דיגיטלי. בית משפט השלום קבע מתחם כולל בין 12-36 חודשי מאסר בפועל, וגזר על המבקש 18 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה. נקבע כי המתחם הראוי למכירה בודדת של 1-10 גרם קנאביס הוא בין מספר חודשי מאסר ל-10 חודשים בפועל. משכך, מבלי למצות את הדין עם המבקש ובהתחשב בתקופה הממושכת בה היה נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני, הועמד עונשו על 28 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש נדחתה.

רע"פ 7088/20 יואש זוהר נ' מדינת ישראל (21.10.20, להלן: ענין זוהר). 50 אישומים; החזקת סם לא לצריכה עצמית באישום יחיד וסחר בקנאביס ל-49 רוכשים ב-63 הזדמנויות (בכמויות של בין 1-10 ברם לעסקה); סה"כ 193 גרם תמורת 15,800 ₪. בית משפט השלום קבע מתחם בין מספר חודשי מאסר בפועל ל-10 חודשים בגין כל אישום, ומתחם בין 8-14 חודשי מאסר בפועל בגין מכירת סם לקטין. נקבע כי לנוכח תסקיר המבחן ופוטנציאל שיקומי גבוה, יש להעדיף את שיקולי השיקום. המבקש נדון ל-9 חודשי מאסר בעבודות שירות, צו מבחן ועונשים נלווים. בית המשפט המחוזי קבע כי לא היה מקום לסטות מהמתחם משיקולי שיקום עד כדי גזירת עונש מאסר בעבודות שירות. עם זאת, בהינתן שערכאת הערעור אינה נוהגת למצות את הדין, הועמד המאסר בפועל על 18 חודשים. הבקשה לרשות ערעור נדחתה.

קביעת מתחם כולל לכל אחד מהנאשמים - גידול + עסקאות אחרות

13. בבחינת שיקולי הענישה לצורך קביעת המתחם, נצטברו להם מספר מרכיבים העומדים לחובתם של הנאשמים:

(א) השניים הקימו בצוותא מעבדה, במבנה שנשכר למטרה זו וזה ייעודו העיקרי. אמנם, הנאשם 1 התגורר במקום, אך אין בכך להקהות מהמטרה לשמה נשכר הבית. ואם תועלה טענה לפיה הדבר לא נרשם "ברחל בתך הקטנה" בכתב האישום, ממילא כמות השתילים העצומה שנתפסה, היא שמלמדת זאת. ואם גם בכך לא די, הרי שהנאשם 1 אישר זאת בדבריו לקצינת המבחן (תסקיר מיום 9.7.23 בעמ' 3).

(ב) נתפסו שתילים בכמות עצומה (10,075). משקלם הכולל (8.46 ק"ג) מלמד אמנם כי השתילים היו זעירים, אך כאמור לעיל, על בית המשפט לתת דעתו הן למשקל השתילים והן לכמותם, תוך בחינת פוטנציאל הנזק, שהוא גבוה מאוד בענייננו.

(ג) כמות הציוד שנתפסה במעבדה, אף היא רבה, ומתיישבת עם היקף הפעילות המיועד.

(ד) המעבדה הוקמה ופעלה במשך תקופה ארוכה של כשבעה חודשים (מיום 5.10.21 עד 2.5.22), נתון המעצים את פוטנציאל הגידול.

(ה) הנאשם 2 הורשע אמנם בסיוע לעבירות באישום הראשון, אך חלקו מהותי ועומד בליבת העשייה, בלתו אין.

ראשית, הנאשמים הקימו את המעבדה בצוותא. שנית, הנאשם 2 הוא שנתן הוראות לנאשם 1 כיצד לגדל את השתילים, בעוד הנאשם 1 פעל בהתאם להנחיות ותחזק בפועל את המעבדה.

(ו) האישום השני חמור בפני עצמו, אף במנותק מהאישום הראשון. בין החודשים נובמבר 2021 עד מאי 2022 ביצע הנאשם 1 ריבוי עבירות של עסקה אחרת בסם, בכך שהכין מגשים של מאות שתילים עבור אחרים, בתמורה לתשלום. באישום זה הורשע הנאשם 2 כמבצע עיקרי, אך בעבירה יחידה של עסקה אחרת. מקובלת עליו טענת ההגנה, לפיה מנוסחו של כתב האישום המתוקן, לא ניתן לקבוע מפורשות כי הנאשמים קיבלו בפועל תמורה כספית, וכי ייתכן שהכינו את המגשים בתמורה לתשלום עתידי. הדבר אינו מפחית מחומרת מעשיהם. אישום זה מאיר את היקפי הפעילות העבריינית הסיטונית של הנאשמים, והאופן בו פעלה המעבדה. הנאשמים גידלו שתילי סמים בכמויות עצומות (הנאשם 1 בסיועו של הנאשם 2), ובהמשך לכך הכינו מגשים עמוסי מאות שתילים לצורך הפצתם. אין זאת אלא שהנאשמים הקימו מפעל של ממש, ופעלו להפצת מרכולתם. מכאן נגזר התפקיד המהותי שמילאו הנאשמים במעשיהם, כחוליה מרכזית בשרשרת עבירות הסחר בסמים.

(ז) התקופה הממושכת בה בוצעו עסקאות אחרות, כמחצית השנה, מהווה שיקול נוסף לחומרה. ראשית, אנו למדים כי בתוך פרק זמן קצר יחסית, כחודש ימים (מחודש אוקטובר 2021 עד חודש נובמבר 2021), הספיקו הנאשמים להעביר את המעבדה משלב ההקמה לשלב התפעול. שנית, כפועל יוצא מכך, העסקאות הרבות שהספיק הנאשם 1 לבצע, כל אחת מהן - מגש ובו מאות שתילים.

(ח) כאמור לעיל, בניגוד לענין חג'ג' אליו הפנה ב"כ הנאשמים, כאן אין המדובר במי שהפסיקו את מעשי העבירה ביוזמתם מחמת חרטה, כי אם במי שמעשיהם הופסקו לאחר שנתפסו.

14. בהתחשב בשיקולים עליהם עמדתי ובמדיניות הענישה, אני קובע את מתחם העונש הכולל בגין שני האישומים - לנאשם 1 בין 32-54 חודשי מאסר בפועל, ולנאשם 2 בין 16-30 חודשי מאסר בפועל.

קביעת העונש המתאים לנאשמים

15. בקביעת העונש ביקש ב"כ הנאשמים לייחס משקל רב להליך הטיפולי שעברו הנאשמים, ועתר לחרוג מהמתחם לקולה משיקולי שיקום. לא אוכל להיעתר לבקשה. כפי שנקבע פעמים רבות, "שיקום אינה מילת קסם" (רע"פ 3406/24 פלוני נ' מדינת ישראל (21.4.24, פסקה 11)). הליך השיקום איננו מסיג לאחור את שיקולי הענישה האחרים, ובראשם הצורך ביחס הולם בין מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין חומרת העונש (סעיף 40ב לחוק העונשין). עבירות חמורות על פקודת הסמים מצדיקות, ככלל, גזירת עונשי מאסר ממושכים מאחורי סורג ובריח. ראו ענין זוהר (פסקה 5):

לא מצאתי כי טענת המבקש בדבר פגיעה בהליך שיקומו מצדיקה מתן רשות ערעור. כידוע, אין בשיקול השיקום כדי להסיג לחלוטין את יתר שיקולי הענישה (ע"פ 7459/12

שיבר נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (20.6.2013); ע"פ 452/14 דבוש נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (3.4.2014)). עבירות סחר והפצה של סמים מסוכנים, בהן הורשע המבקש, הן עבירות חמורות המצדיקות ענישה במאסר מאחורי סורג ובריה ולא בדרך של עבודות שירות, כאמירה ערכית (ע"פ 2596/18 זנזורי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (12.8.2018)). בענייננו, הדבר הינו מקל וחומר עת הגדיר בית משפט השלום את מעשי המבקש כהקמת "עסק" לממכר סמים. בנסיבות אלה, הטלת המאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות מאיינת את משקלו של עיקרון ההלימה.

16. בניגוד לנסיבות בפסקי הדין שהגישה ההגנה, בהם חרגו בתי המשפט מהמתחם לקולה משיקולי שיקום, לא שוכנעתי כי הנאשמים ראויים להקלה זו.

הנאשם 1 - בן כ-59, נעדר הרשעות קודמות. הוא גדל במשפחה מורכבת, בה הוריו התגרשו בהיותו פעוט, מצא עצמו נודד בין בתי ההורים שהתגררו בשני קצוות הארץ, ונשר ממערכת החינוך בגיל צעיר. חרף נתוני הפתיחה הירודים, המשך חייו הבוגרים היה נורמטיבי. הנאשם שירת בצה"ל, אז השלים 12 שנות לימוד, חי בזוגיות במשך שנים רבות, הקים משפחה, עבד לפרנסתו, וגידל את ילדיו. הנאשם 1 איננו עבריין הזקוק להליך שיקומי, או כזה שהתדרדר לעולם הפשע, כי אם מי שבחר במודע להקים מעין מפעל לייצור סמים, מתוך שיקול קר של רצון להרוויח "כסף מהיר" על רקע חובות אליהם נקלע.

נתוניו החיוביים של הנאשם 1 נזקפים כמובן לטובתו במסגרת קביעת העונש. עוד זקפתי לזכותו את הודייתו במיוחס לו, קבלת אחריות על מעשיו, וכפועל יוצא מכך, חיסכון בזמן שיפוטי. מצבו הרפואי של הנאשם נלקח בחשבון, וכך גם השפעתו הצפויה של עונש מאסר ממושך בפועל - לראשונה בחייו - עליו ועל בני משפחתו. התחשבתי לטובת הנאשם בשיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן, ברם, לא ניתן לראות בכך הליך שיקומי, כי אם קשר טיפולי מצומצם וקצר מועד. הנאשם השתתף בקבוצה טיפולית במסגרת צו פיקוח מעצרים; בטיפול רגשי מטעם קופת החולים אליה הוא משתייך - שישה מתוך חמישה עשר מפגשים אישיים להם הוא זכאי, אשר התנהלו בהיוועדות חזותית; ובמספר שיחות עם קצינת המבחן. זו העריכה כי נשקפת מסוכנות נמוכה בלבד לכך שהנאשם יבצע עבירות נוספות. התרשמתי זו מקובלת עליו. הנאשם אדם בוגר ומיושב, נורמטיבי בעיקרו, אשר בחר, מתוך שיקול תועלתני, לפעול בניגוד לחוק. הנאשם ביצע את מעשיו לאורך תקופה ממושכת, כשהיה מודע כל העת לחומרתם, אך בחר להתעלם מכך, וביכר את טובתו האישית על פני טובת הכלל. לשם כך נכון היה לסכן את בריאותו של הציבור, שלומו וביטחונו. ככזה, הוא איננו זקוק לשיקום. ההליך הטיפולי בו השתתף אינו ראוי להיחשב כשיקום, וממילא איננו נדרשים לשקול במקרה זה את סיכויי השיקום. מכאן, אך מובן שאין מקום לחרוג לקולה ממתחם העונש שנקבע בענינו. במצב דברים זה, לנוכח השיקולים העומדים לזכות הנאשם, ראוי לגזור את עונשו בתחתית המתחם, כעתירתה של המאשימה.

17. אשר לנאשם 2 - עסקין בגבר צעיר, בן כ-32, אשר גדל בתנאים סוציאקונומיים ירודים, ונאלץ לעזור בגיל צעיר לפרנסת המשפחה. הוא השתמש בסמים מאז נערותו, ולדבריו, בתקופה שקדמה לביצוע העבירות, הגביר את תדירות הצריכה. לטענתו, את העבירות ביצע כתוצאה מהתפרקות העסק המשפחתי, על רקע מתחים עם אביו, ובשל צורך כלכלי. לדברי הנאשם, רק בדיעבד הבין את חוסר האחריות שבמעשיו. דא עקא, גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (עת/1) מלמד אחרת. עסקין בעבריין חוזר שלא למד את לקחו, חרף הזדמנויות שניתנו לו, לרבות תהליך טיפולי בו

השתתף ועונושים מקלים בהם זכה. בשנת 2013 הורשע בעבירות סחר בסמים/הספקת סמים, ונדון לצו של"צ בצד צו מבחן למשך 18 חודשים והתחייבות כספית. תקופת טיפול כה משמעותית אמורה הייתה להותיר את חותמה בנאשם, ולהסיט את חייו למסלול נורמטיבי. למרבה הצער, הוא לא שינה מדרכיו. בשנת 2021 הורשע פעם נוספת בעבירות על פקודת הסמים - החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית (עת/2). גם במקרה זה נדון בהסכמה לעונש מקל, בעיקר בשל קשיים ראייתיים. ניתן היה לצפות כי זו הפעם יכיר הנאשם בחומרת מעשיו, וימנע מלעבור פעם נוספת על החוק. ציפיות לחוד ומעשים לחוד. הנאשם הפנים בעיקר את הרווח הטמון, כך נראה, בעבירות הסמים למיניהן. חלפו חודשים אחדים והוא נמצא מבצע עבירות חמורות יותר, לאורך תקופה ממושכת.

הודייתו של הנאשם 2 במיוחס לו, נזקפת כמובן לזכותו, וכפועל יוצא מכך הבעת חרטה וחיסכון בזמן שיפוטי. גם שיתוף הפעולה עם שירות המבחן נשקל לטובתו, ואף האופן בו עקר את מקום מגוריו לצפון הארץ, תוך התרחקות מזירת הפשע. הוא שיתף פעולה עם היחידה לטיפול בהתמכרויות במפגשים שבועיים במשך כמחצית השנה, ונתן בדיקות שתן נקיות. אין בכך די, לבטח בהתחשב בהליך טיפולי ממושך שעבר הנאשם בהרשעתו הראשונה, ובהזדמנויות שניתנו לו. הנאשם גילה על עצמו בהתנהגותו, כי מורא החוק אינו חל עליו, ואפילו עונש מאסר על-תנאי לא מנע ממנו מלבצע את העבירות בהליך דנן. לקחתי בחשבון את העובדה שמעולם לא ריצה עונש מאסר, וכן את הפגיעה במשפחתו הצעירה ובעסק שהקים בצוותא עם אחיו (חרף העובדה שלא הוגשו מסמכים), אך אין באלו כדי להצדיק הימנעות מהשתתף עונש מאסר מוחשי שיהלום את חומרת מעשיו. לבטח אין הצדקה לחרוג לקולה מהמתחם. בנסיבות אלה מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם מעט מעל תחתית המתחם, ולהפעיל את המאסר על-תנאי במצטבר. אבהיר כי התחשבתי בפרק הזמן בו היה הנאשם נתון במעצר ממש, וכן בתקופת המעצר בפיקוח אלקטרוני.

תוצאה

18. בהתחשב בשיקולים עליהם עמדתי, החלטתי לגזור על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1:

- א. 32 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 3.5.22 עד 13.5.22.
- ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה על פקודת הסמים "מסוג פשע".
- ג. קנס בסך ₪ 10,000 או 2 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.6.24 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי.
- ד. הנאשם ייפסל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים ממועד שחרורו ממאסר עבירה על פקודת הסמים.
- ה. אני מכריז על הנאשם כסוחר סמים, ומורה על חילוט סך של ₪ 17,820 ומכשיר טלפון שנתפסו

עמוד 12

ממנו.

נאשם 2:

א. 20 חודשי מאסר בפועל.

אני מורה על הפעלת 4 חודשי מאסר מותנה (ת"פ 38367-12-20, גזר דין מיום 9.6.21).
המאסר על-תנאי יופעל במצטבר לעונש שנגזר על הנאשם.

סך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 24 חודשים, בניכוי תקופת מעצרו מיום 8.5.22 עד 12.7.22.

ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה על פקודת הסמים "מסוג פשע".

ג. קנס בסך 6,000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.6.24 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי.

ד. אני מורה על הפעלת פסילת רישיון נהיגה בת 4 חודשים, אשר הוטלה על הנאשם ביום 9.6.21 בת"פ 38367-12-20. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט. הפסילה תחל מיום 6.6.24, ותימנה במצטבר לכל פסילה אחרת שטרם סיים לרצות. מוסבר לנאשם שהוא חייב להפקיד את רישיונו במזכירות בית המשפט. לא יופקד הרישיון, תחל הפסילה במועד שנקבע לעיל, אך לא תימנה כל עוד לא יופקד הרישיון ולכן לא תסתיים.

ה. הנאשם ייפסל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים ממועד שחרורו ממאסר עבירה על פקודת הסמים.

ו. אני מכריז על הנאשם כסוחר סמים, ומורה על חילוט מכשיר טלפון שנתפס ממנו.

מוסבר לנאשמים כי ניתן לשלם את הקנסות כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- כרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il;
- מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) *35592 או בטלפון 073-2055000;
- במזומן בכל סניף של בנק דואר בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברים).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

עמוד 13

ניתן היום, כ"ח ניסן תשפ"ד, 06 מאי 2024, במעמד הצדדים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.